

ратории), покрай пещитѣ, колбитѣ и ретортитѣ, въ които се варятъ тайнствени смѣси по старинни рецепти, се намирали черепи и скелети отъ хора, бухали и прилепи. Стенитѣ били обвиснали съ паяджини.

Магиитѣ, заплитанията и викането на добри и лоши духове било най-важната работа на алхимика. Предъ

Фиг. 4. Алхимикъ, който по старинни рецепти получава злато по изкуственъ начинъ (Рисунка отъ Тениеръ, 17 вѣкъ).

проститѣ хора алхимицитѣ минавали за маѣосници, които сж продали душата си на дявола. Затова тѣ били преследвани отъ църквата и изгаряни на клада.

Когато приготвявали своитѣ смѣси, тѣ правили магии, произнасяли заклинания, чудновати неразбираеми думи, като: „абракадабра“, „абракаксъ“, „алга“, „алгаръ“, „алгадна“ и други. Тия думи се получавали при съчетанието на букви съ помощта на нѣкакви тайнствени изчисления. Напр. думата „абракаксъ“ представлява — споредъ алхимицитѣ — сумата на 365 духове, които съответствуватъ на 365-тѣхъ дни въ годината.